

Ала са е нажюлил!

Алон-гарон, кудкодяк! — Чувал съм я на дѣтинство още въ Търново: употребява се на присмѣх, кога се нѣкой кордисва за нѣщо и иска да го видят че прави и върши уж нѣщо. Не мож за върно да кажж що значат първитѣ двѣ думи и от какво е произлѣзла тая пословица; но чини ми се да е зета от черковното пѣнне прѣз великитѣ пости „Господи сил с'нами буди“, в' който напѣв се срѣщат по грѣцки думитѣ „алон гар ектон су“ (иното бо развѣ тебе). В' Търново до 1840 се пѣеше в' черквитѣ по грѣцки и твърдѣ е възможно, да сж зети неправилно тѣзи думи от речений тропар, с' прибавката „кудкодяк“ в' осмиванье на грѣцкитѣ псалтове, които се кордисвали и се мхчали като пѣят за да ги видят че и тѣ сж нѣщо. Такива от грѣцкото четенье и пѣянье Български пословици има и други. Виж: Не е коти, ами котак.

Ама има и турското 'ама сж вар'. За нѣщо не точно. Нѣкой казват на подплес, ямж има, т. е. не е цѣло, кърпено е, но то е прѣправено. Сжщото ще каже: Има но, т. е. причина, дѣто това не е както трѣба.

Ама на върх-ат кривичко. — Помацитѣ сторили да си правят джамия и отишли в' гората да избират дървета, каквито ще им трѣбват. Ходжата им заржчал да се вардят да не приказват по гяурски че не ще им бжде приет хаиратѣт. Тѣ отишли в' гората, ходили, гледали дървата и се спрѣли под едно дърво, което им се виждало че ще им влѣзе в' работа, и когато го огледвали, един от тѣх рекъл: ѳ ач, догру ач, ама на върхѣт кривичко. Така ще бжде, рекъл ходжата, без кривичко не може.

Ама пѣк се насърбал!

Аман викнах от него, — досади ми.

Ама че му свети светилото (на гроба му макаръ да би свѣтило). — От завист, злопожелание.

Аман от него, аман за него.

Ами марб? — казал циганинтъ. Когато извѣстили на циганина че го направили цар, той питал: ами хлѣб (марб) от дѣ ще земем? Хлѣб с' колата ще носят, му рекли. — Ама аз да карам колата, отвърнал той.

Ама ако го очуна град-о. Говори се на песимиститѣ. Се-